

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.683 van 10 december 2001
in de zaak A. 95.650/IX-2521.**

In zake : José BEERLANDT,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 8b

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister toegevoegd
aan de minister van Buitenlandse Zaken belast met Landbouw.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat José BEERLANDT op 18 september 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het ministerieel besluit van 23 juni 2000 waarbij hij als erkend dierenarts wordt geschorst voor een periode van een jaar vanaf 1 oktober 2000;

Gelet op het arrest nr. 92.783 van 30 januari 2001 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 23 juli 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 8 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RONSE die, loco advocaat D. VAN HEUVEN, verschijnt voor verzoeker, en van advocaat I. GABRIELS die, loco advocaat H. DIEPENDAELE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak uiteengezet zijn in het arrest nr. 92.783 van 30 januari 2001 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit is bevolen;

2.1. Overwegende dat verzoeker met een op 19 september 2000 aangetekende verzonden brief een aanvullend verzoekschrift aan de Raad van State heeft opgestuurd waarin hij, na inzage van het dossier van de verwerende partij, zijn middelen nader toelicht en een nieuw middel aanvoert;

2.2. Overwegende dat het bestreden besluit van 23 juni 2000 met een aangetekende brief op 19 juli 2000 naar verzoeker is opgestuurd; dat verzoeker betoogt dat hij die brief "ten vroegste (op) 20 juli 2000" ontvangen heeft, maar dat hij geen gegevens voorlegt die aannemelijk maken dat hij de brief niet op donderdag 20 juli 2000 ontvangen zou hebben;

Overwegende dat, vanaf 20 juli 2000 gerekend, de termijn van zestig dagen waarbinnen het annulatieberoep ingesteld kon worden afliep op maandag 18 september 2000; dat het aanvullend verzoekschrift ingediend is op 19 september 2000 en derhalve onontvankelijk is;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van zijn rechten van verdediging doordat de verwerende partij in de mededeling die zij hem op 8 maart 2000 heeft laten geworden geen melding heeft gemaakt van het feit dat hem een schorsing van een jaar boven het hoofd hing terwijl hij, indien hij dat geweten had, zeker gebruik zou hebben gemaakt van het recht om bijkomend, dit wil zeggen naast datgene wat hij reeds aan de dierenarts-inspecteur had gezegd, gehoord te worden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat de dierenarts-inspecteur er overeenkomstig artikel 9, § 2, van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 houdende organiek reglement van de Veterinaire Diensten niet toe gehouden is een voorstel van tuchtstraf te formuleren, dat hij enkel een verslag van de feiten moet opstellen en dat het dan de Dienst is die op grond van dat verslag -dat aan de betrokkene wordt medegedeeld- op eigen gezag een voorstel doet nadat hij desgevallend de betrokken dierenarts heeft gehoord; dat zij voorts stelt dat verzoeker de mogelijkheid heeft gekregen om gehoord te worden en om vooraf zijn dossier in te zien zodat, aangezien hij vroeger voor gelijkaardige feiten reeds voor drie maanden was geschorst, hij kon weten dat hem een "minstens even zware sanctie boven het hoofd hing"; dat zij ook van oordeel is dat het niet mededelen van het verslag van de dierenarts-inspecteur aan verzoeker "geen nadelige invloed heeft gehad op het verder verloop van de procedure";

3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord de overwegingen uit het schorsingsarrest nr. 92.783 bijvalt; dat hij ook nog stelt dat de verwijzing naar een vroegere schorsing precies was vermeld in het verslag van de inspecteur-dierenarts dat hem niet ter kennis gebracht is en dat de omstandigheid dat de Dienst niet verplicht is om het voorstel van de inspecteur-dierenarts te volgen niet belet dat dat voorstel ter kennis van de betrokkene moet worden gebracht;

4.1. Overwegende dat artikel 9, § 1, van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 houdende organiek reglement van de Veterinaire Diensten bepaalt dat de erkende dierenartsen volgende disciplinaire straffen kunnen oplopen : de terechtwijzing, de schorsing en de afzetting; dat artikel 9, § 2, de tuchtprocedure als volgt regelt :

"§ 2. De minister spreekt deze straffen uit op voorstel van de Dienst.

Te dien einde doet de Dienst een voorstel op basis van een verslag van de bevoegde inspecteur-dierenarts. Dit verslag wordt ter kennis gebracht van de betrokken erkende dierenarts.

De erkende dierenarts kan binnen acht dagen na de kennisgeving de Dienst bij aangetekend schrijven verzoeken om te worden gehoord. De erkende dierenarts moet binnen veertien dagen na het indienen van dit verzoek worden gehoord";

Overwegende dat onder "de Dienst", waarvan sprake in artikel 9, § 2, moet verstaan worden "de inspectie-generaal van de Veterinaire Diensten van het ministerie van Middenstand en Landbouw" die geleid wordt door een dierenarts van de Staat die de titel van adviseur-generaal draagt (artikel 1, 2°, en artikel 4 van het koninklijk besluit van 3 mei 1999);

4.2. Overwegende dat de verwerende partij niet aantoont dat zij, conform artikel 9, § 2, tweede lid, het inleidend verslag van 17 januari 2000 van inspecteur-dierenarts DESMEDT waarin deze, mede omdat verzoeker reeds eerder voor drie maanden werd geschorst, aan de Veterinaire Dienst van het ministerie van Landbouw "een ernstige sanctie" van minstens één jaar schorsing voorstelde, aan verzoeker heeft ter kennis gebracht;

Overwegende dat, blijkens de door verzoeker in het dossier neergelegde stukken, adviseur-generaal L. HALLET hem op 8 maart 2000 heeft medegedeeld dat inspecteur DESMEDT een tuchtdossier had samengesteld, waarin hem werd verweten bij een aankooponderzoek op 22 november 1999 in het bedrijf DEVLIES onregelmatigheden te hebben begaan met betrekking tot het bureel-onderzoek en een inbreuk te hebben gepleegd op de reglementering inzake de runderbrucellose; dat in die brief van 8 maart 2000 aan verzoeker ook is uiteengezet dat hij aan het bestuur kon mededelen of hij een mondelinge verdediging wenste te voeren; dat hem daarbij evenwel geen kennis gegeven is van enig voorstel van tuchtsanctie, zelfs niet van het officieus voorstel dat de inspecteur-dierenarts in zijn inleidend verslag had gedaan;

4.3. Overwegende dat het niet naleven door de verwerende partij van de op haar rustende verplichting om het inleidend verslag aan de betrokkene ter kennis te brengen in dit geval tot gevolg heeft gehad dat verzoeker zelfs op het ogenblik dat hij uitgenodigd werd om zich te verweren, niet wist hoe ernstig het bestuur - met name inspecteur-dierenarts DESMEDT - aan de tenlasteleggingen tilde; dat in die zin aan verzoeker niet kan verweten worden dat hij op de uitnodiging om zich -mondeling, want van een mogelijk schriftelijk verweer of van het ter beschikking zijn van een tuchtdossier met dat doel is er in de brief van 8 maart 2000 helemaal geen sprake-

te verweren niet ingegaan is; dat de vaststelling zich opdringt dat verzoeker, bij de ontvangst van de brief van 8 maart 2000, niet in de mogelijkheid is geweest om zich met kennis van zaken te beraden over de opportuniteit van enige tegenspraak en over de vraag of hij die verdediging schriftelijk of mondeling zou naar voren brengen;

4.4. Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar een antecedent en stelt dat verzoeker aldus kon weten dat hem een minstens even zware sanctie boven het hoofd hing; dat evenwel dat verweer faalt, aangezien het inleidend verslag van inspecteur-dierenarts hem niet ter kennis gebracht is en er precies daarin melding werd gemaakt van die vroegere tuchtstraf;

4.5. Overwegende dat artikel 9, § 2, van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 aan het bestuur de verplichting oplegt om het inleidend verslag aan de betrokken dierenarts ter kennis te brengen; dat ware zulks te dezen gebeurd, verzoeker kennis had gekregen van het voorstel van tuchtstraf geformuleerd door inspecteur-dierenarts DESMEDT en zijn verdediging daarop had kunnen afstemmen; dat de omstandigheid dat de reglementering niet stelt dat het inleidend verslag een voorstel van tuchtstraf moet bevatten niets afdoet aan de vaststelling dat er in dit geval een voorstel geformuleerd was waarvan, als hoger gesteld, verzoeker kennis had moeten krijgen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt van het ministerieel besluit van 23 juni 2000 waarbij José BEERLANDT als erkend dierenarts wordt geschorst voor een periode van een jaar vanaf 1 oktober 2000.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tien december 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.